

Arrest

**nr. 154 348 van 13 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Ravels, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Ravels van 27 februari 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 4 september 2014, in functie van zijn zoon met de Nederlandse nationaliteit, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. De burgemeester van de gemeente Ravels neemt op 27 februari 2015 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 15 maart 2015 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 §2 (EU), 52§3 (niet-EU) negatieve woonstcontrole) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdeling, aangevraagd op 4 september 2014 (datum bijlage 19ter)

door [S. S.],
geboren te Kaboul / Afghanistan, op [...],
van Afghanistan nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

X *Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft.”*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Bij aangetekend schrijven van 4 september 2015 deelt verweerder mee dat volgens hem de huidige betwisting achterhaald is, nu verzoeker sinds 5 mei 2015 terug is ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente Ravels. In dit verband dient met name te worden vastgesteld dat verzoeker op 5 mei 2015 een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend in functie van zijn Nederlandse zoon, in het kader waarvan hij op 23 juni 2015 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 5 november 2015.

Gelet op deze nieuwe ontwikkeling dringt de vaststelling zich op dat verweerder niet langer betwist dat verzoeker woonachtig is te Ravels. Overeenkomstig artikel 52, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt het familielid zo slechts ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, na een controle van de verblijfplaats. Ter terechtzitting wordt evenmin betwist dat de te vervoegen Nederlandse onderdaan actueel opnieuw is ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente Ravels. Er kan worden aangenomen dat de nieuwe verblijfsaanvraag van verzoeker verder ten gronde zal worden behandeld en er blijkt niet dat de beslechting van de in casu gerezen betwisting of het familielid op 27 februari 2015 – op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen – al dan niet op het grondgebied van de gemeente Ravels verbleef, nog van belang is voor de partijen. Gelet op deze tijdelijke verblijfstitel van verzoeker in België dient daarnaast eveneens te worden aangenomen dat het voorheen aan verzoeker ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker werd opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een tijdelijke verblijfstitel (cf. RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895; RvS 30 september 2009, nr. 196.530; RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

Ter terechtzitting geeft verzoeker aan akkoord te gaan met voorgaande analyse. Hij duidt niet welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen hem nog kan opleveren en toont niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissingen.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS